

Onsdagen den 26 november 2014

P8_TA(2014)0063

FN:s klimatkonferens 2014 – COP 20 i Lima, Peru (1–12 december 2014)**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2014 om FN:s klimatkonferens 2014 – COP 20 i Lima, Peru (1–12 december 2014) (2014/2777(RSP))**

(2016/C 289/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,

- med beaktande av partskonferensens trettonde session (COP 13) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens tredje session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP3), som hölls på Bali 2007, samt av handlingsplanen från Bali,

- med beaktande av partskonferensens femtonde session (COP 15) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens femte session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP5), som hölls i Köpenhamn den 7–18 december 2009, samt av Köpenhamnsöverenskommelsen,

- med beaktande av partskonferensens sextonde session (COP 16) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens sjätte session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP6), som hölls i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010, samt av Cancúnavtalen,

- med beaktande av partskonferensens sjuttonde session (COP 17) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens sjunde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP7), som hölls i Durban i Sydafrika den 28 november–9 december 2011, särskilt beslutet rörande Durbanplattformen för förstärkta insatser,

- med beaktande av partskonferensens artonde session (COP 18) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens åttonde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP8), som hölls i Doha i Qatar den 26 november–8 december 2012, samt av antagandet av avtalet "Doha Climate Gateway",

- med beaktande av partskonferensens nionde session (COP 19) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens nionde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP9), som hölls i Warszawa i Polen den 11–23 november 2013, samt av inrättandet av den internationella Warszawamekanismen för förlust eller skada,

- med beaktande av partskonferensens tjugonde session (COP 20) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens tionde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP10), som ska hållas i Lima i Peru den 1–12 december 2014,

- med beaktande av EU:s klimat- och energipaket från december 2008,

- med beaktande av kommissionens grönbok av den 27 mars 2013 *En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030* (COM(2013)0169),

Onsdagen den 26 november 2014

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)^f ⁽²⁾ n, av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽³⁾, av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16) ⁽⁴⁾, av den 16 november 2011 om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) ⁽⁵⁾, av den 22 november 2012 om klimatförändringskonferensen i Doha, Qatar (COP 18) ⁽⁶⁾ och av den 23 oktober 2013 om klimatförändringskonferensen i Warszawa, Polen (COP 19) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 4 februari 2009 om 2050 – Framtiden börjar i dag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan ⁽⁸⁾, av den 15 mars 2012 om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050 ⁽⁹⁾ och av den 5 februari 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens samrådsmeddelande av den 26 mars 2013 med titeln *2015 års internationella klimatavtal: Utformningen av den internationella klimatpolitiken efter 2020* (SWD(2013)0097),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 9 mars 2012 om uppföljning av COP 17/CMP 7, av den 15 maj 2012 om snabbstartsförfinansiering för klimat, av den 18 juli 2011 och 24 juni 2013 om EU:s klimatdiplomati och av den 15 oktober 2013 om EU:s och medlemsstaternas åtagande att trappa upp mobiliseringen av klimatfinansiering,
- med beaktande av EU:s strategi för klimatanpassning från april 2013 och åtföljande arbetsdokument,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från FN:s miljöprogram (Unep) från november 2012 med titeln "The Emissions Gap Report 2012",
- med beaktande av Världsbankens rapporter "Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided", "Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience" och "Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action",
- med beaktande av rapporten från den globala kommissionen om ekonomi och klimat "Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report",
- med beaktande av de tre rapporterna om den femte utvärderingsrapporten (AR5) från arbetsgruppen vid den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), och dess sammanfattande rapport,
- med beaktande av att FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon bjöd in statscheferna till ett klimattoppmöte i september 2014 i syfte att de skulle göra tydliga åtaganden för ytterligare åtgärder mot klimatförändringarna,

⁽¹⁾ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 83.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0452.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0443.

⁽⁸⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

⁽⁹⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0094.

Onsdagen den 26 november 2014

- med beaktande av Meteorologiska världsorganisationens växthusgasbulletin nr 10 av den 9 september 2014 och av resultatet av Social PreCOP-mötet om klimatförändringar den 4–7 november 2014 i Venezuela,

- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Klimatförändringarna utgör ett akut och potentiellt oåterkalleligt hot mot våra samhällen, den biologiska mångfalden och vår planet och måste därför tas upp på internationell nivå av samtliga parter.

 - B. Klimatförändringarna utgör ett aldrig förut skådat hot mot biosfären, mot tillgången till och försörjningen med livsmedel och vatten, framför allt för de fattiga i flertalet världsdelar, samt mot hälsa, utkomstmöjligheter och ekonomisk utveckling över hela världen. Den utveckling som klimatförändringarna för med sig kan rubba stabiliteten i samhället, både i lokal och mer omfattande skala, vara en drivkraft för problematiska migrationsströmmar och bidra till att framkalla eller underblåsa motsättningar och konflikter.

 - C. De senaste årtiondena har förändringar i klimatet inverkat på de naturliga och mänskliga systemen på alla kontinenter och i alla hav. I många regioner sätter förändrade nederbördsmonster eller smältande snö och is spår i de hydrologiska systemen och påverkar vattenresurserna både kvantitativt och kvalitativt. Glaciärerna fortsätter att krympa över nära nog hela världen på grund av klimatförändringarna, vilket påverkar avrinningen och vattenresurserna längre ner i kedjan.

 - D. Effekterna av klimatförändringarna påverkar även planetens flora och fauna. Som reaktion på de pågående klimatförändringarna har många landlevande arter, sötvattensarter och marina arter genomgått förändringar i fråga om geografiskt utbredningsområde, säsonsaktiviteter, flyttmönster, förekomst och inbördes samspel.

 - E. Enligt vetenskapliga bevis offentliggjorda i 2014 års arbetsgruppsrapporter inom ramen för IPCC:s femte utvärderingsrapport är klimatuppvärmningen ett obestridligt faktum. Klimatförändringarna är verklighet och det är mänskliga aktiviteter som huvudsakligen ligger bakom den uppvärmning som observerats sedan 1900-talets mitt. De utbredda och påtagliga effekterna av klimatförändringarna är redan tydliga i naturliga och mänskliga system på alla kontinenter och i alla hav. Fortsatta utsläpp av växthusgaser kommer att leda till ytterligare uppvärmning och förändringar på land, i atmosfären och i haven i alla jordens regioner. Alla länder, oavsett rikedom, kommer att påverkas av klimatförändringarnas följder. De globala utsläppen av växthusgaser under perioden 2000–2010 var de högsta i människans historia. Utan betydande globala begränsningsåtgärder för att minska växthusgasutsläppen kommer världens genomsnittstemperatur troligtvis att vara upp till 5 °C högre mot slutet av århundradet. IPCC:s slutsatser är att vissa av riskerna med klimatförändringarna är avsevärda och ökar oproportionerligt när temperaturen stiger 1–2 °C.

 - F. IPCC kommer i sin femte utvärderingsrapport fram till att den globala koldioxidbudgeten efter 2011 är 1 010 Gton koldioxid om det ska finnas en rimlig chans att hålla den globala temperaturökningen under 2 °C. De årliga globala utsläppen ligger för närvarande på runt 36 Gton koldioxid, och följaktligen skulle den globala koldioxidbudget som är förenlig med tvågradersmålet bli uttömd om 28 år om utsläppen ligger kvar på samma nivå.

 - G. Det internationellt antagna målet om att begränsa den globala uppvärmningen till under 2 °C är lika viktigt som någonsin förr. IPCC:s femte rapport är tydlig med att vi måste vidta "aggressiva" begränsningsåtgärder fram till 2050 för att undvika att hamna över en tvågradig global temperaturhöjning. Europaparlamentet har begärt att avtalet för perioden efter 2015 ska sikta på en utfasning av de globala koldioxidutsläppen fram till 2050, och detta kräver att koldioxidutsläppen kulminerar så snart som möjligt för att sedan stadigt avta. Någon sådan kulmination är inte inom synhåll, och under 2013 ökade halterna av växthusgaser i atmosfären snabbare än under något annat år sedan 1984.

Onsdagen den 26 november 2014

- H. EU hade 2012 minskat sina utsläpp med 19 % jämfört med 1990 inom ramen för Kyotoprotokollet, samtidigt som dess BNP hade ökat med mer än 45 %, och hade som en följd av detta nästan halverat sin genomsnittliga utsläppsintensitet mellan 1990 och 2012 och minskat sina utsläpp per capita med 25 % ned till 9 koldioxidekvivalentton (inklusive alla gaser och alla utsläppskällor men undantaget sankor). Detta bör beaktas både i diskussionerna om klimatambitionerna före 2020 och i förberedelserna av ambitiösa mål för 2030.
- I. Många länder har av olika skäl, bland annat klimatskydd, resursbrist, resurseffektivitet, energitrygghet, innovation och konkurrenskraft, vidtagit åtgärder för att åstadkomma en grönare ekonomi i industri- och energisektorn. Trots detta ökade de globala koldioxidutsläppen enligt Internationella energiorganet (IEA) till rekordhöga nivåer under 2012, samtidigt som jordytans medeltemperatur och havsnivåerna fortsätter att stiga enligt IPCC.
- J. Enligt International Energy Outlook 2014 väntas världens energiefterfrågan att öka med 56 % mellan 2010 och 2014 ⁽¹⁾, och ska denna efterfrågan kunna tillgodoses kommer koldioxidutsläppen att öka avsevärt. Efterfrågan och utsläppen kommer främst att öka i tillväxtekonomierna. Globalt uppgår subventionerna för fossila bränslen till 1,9 biljoner US-dollar enligt siffror från IMF. USA, Kina och Ryssland ligger i topp med omkring hälften av dessa subventioner ⁽²⁾.
- K. De totala av människan orsakade växthusgasutsläppen fortsatte att öka mellan 1970 och 2010, och de största decennieökningarna i absoluta tal inträffade mot slutet av denna period. Koldioxidutsläppen från förbränning av fossila bränslen och industriprocesser stod för ungefär 78 % av den totala ökningen av växthusgasutsläppen mellan 1970 och 2010, och andelen var ungefär densamma för perioden 2000–2010.
- L. Kina och USA, som är världens två största utsläppare av växthusgas, har på sistone skärpt sin klimatpolitik och inlett diskussioner om en utfasning av fossila bränslen. EU har förbundit sig till en färdplan som skulle leda till minst 80 procents minskning av växthusgasutsläppen fram till 2050.
- M. FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) erkänner ännu inte den stora betydelsen av en reform av subventionerna av fossila bränslen, trots att ett avskaffande av sådana subventioner ger betydande klimatvinster i fråga om minskade globala kostnader för att stabilisera koncentrationerna av växthusgas och ställa om ekonomierna från koldioxidintensiv verksamhet. Detta skulle också kunna ge avsevärda miljö- och hälsovinster, såsom minskade lokala luftföroreningar, trafikstockningar, olyckor och vägsador, och skapa ytterligare incitament till investeringar i energieffektivitet, förnybar energi och hållbar resursförvaltning.
- N. Enligt Världsbanken ⁽³⁾ skulle kampen mot klimatförändringarna leda till ytterligare BNP-tillväxt med upp till 2,6 biljoner US-dollar (1,9 miljarder euro) per år fram till 2030. Klimatrelaterade innovationer inom energi- och industrisektorerna, särskilt på energieffektivitetsområdet, skulle ge Europa en fördel som föregångare på den växande globala marknaden för energirelaterade varor och tjänster och skapa arbetstillfällen, stimulera till ekonomisk tillväxt, minska energiberoendet och säkerställa överkomliga energipriser för alla, samtidigt som man på så vis skulle bekämpa energifattigdomen, begränsa klimatförändringarna och gå mot en hållbar ekonomi.
- O. Återanvändning och materialåtervinning kan bidra till en minskning av växthusgaserna, vilket också bidrar till en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi.

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

⁽³⁾ <http://documents.worldbank.org/curated/fr/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>

Onsdagen den 26 november 2014

- P. Klimatpolitikens mål kan uppnås endast om man vänder den allmänna utvecklingen i riktning mot ekologisk hållbarhet både i industriländerna och i utvecklingsländerna.
- Q. Hjälp till utvecklingsländerna att klara sina anpassnings- och begränsningsåtgärder måste vara en del av den globala insatsen.
- R. De klimatrelaterade finansiella utmaningarna hänger oupplösligen samman med de mer övergripande utmaningarna att finansiera en hållbar global utveckling.
- S. Det behövs betydande resultat i kampen mot klimatförändringarna för det vidare arbetet med ett stort antal mål i EU:s miljöpolitik, utvecklingspolitik, politik för humanitärt bistånd, politik för katastrofriskreducering, ekonomiska politik, utrikespolitik, säkerhetspolitik och människorättspolitik, liksom även för de mer långsiktiga utsikterna till hanterbara migrationsflöden till EU.
- T. Utvecklingsagendan för perioden efter 2015 är inriktad på hållbarhet för att bidra till att hantera globala frågor som fattigdom, ojämlikhet, hälsa samt trygg livsmedels- och vattenförsörjning.
- U. Klimatförändringarna under 2000-talet väntas leda till fler folkförflyttningar. Risken för förflyttningar ökar när befolkningar saknar mark, baslivsmedel eller bostäder. Klimatförändringarnas inverkan på kritisk infrastruktur och den territoriella integriteten i många länder väntas påverka den nationella säkerhetspolitiken och den territoriella integriteten i små östater och stater med vidsträckt kustlinjer. Klimatförändringsrelaterade folkförflyttningar kan indirekt öka risken för våldsamma konflikter i form av inbördeskrig och våld mellan folkgrupper.
- V. Under hela 2000-talet väntas konsekvenserna av klimatförändringarna leda till svagare ekonomisk tillväxt, försvåra fattigdomsminskningen, ytterligare urholka livsmedelstryggheten samt förlänga befintliga fattigdomsfällor och skapa nya. Klimatförändringarnas konsekvenser väntas förvärra fattigdomen i de flesta utvecklingsländer och skapa nya fattigdomsfickor i länder med växande ojämlikheter, både i industriländer och i utvecklingsländer.
- W. Världen måste nu snabbt anta den oerhörda och komplicerade utmaning som klimatförändringarna innebär genom att få till stånd en successiv förändring av begränsnings- och anpassningsåtgärderna, bland annat genom att
- vid klimatkonferensen i Paris i december 2015 (COP 21) komma överens om ett ambitiöst, rättsligt bindande internationellt avtal för klimatåtgärder efter 2020, som ska stämma överens med tvågradersmålet och samtidigt respektera rätten till rättvis och hållbar utveckling,
 - snabbt skärpa och vidga de redan befintliga åtgärder som syftar till att begränsa utsläppen av växthusgaser fram till 2020 och därefter, och
 - öka industriländernas anslag till begränsnings- och anpassningsåtgärder, teknikutveckling, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländerna, i överensstämmelse med inrättandet av den gröna klimatfonden och med åtagandet att tillhandahålla nya och kompletterande anslag som uppgår till 100 miljarder US-dollar per år senast 2020, samtidigt som man ökar det officiella utvecklingsbiståndet för att nå den sedan länge utlovade nivån på 0,7 % av bruttonationalinkomsten.

Onsdagen den 26 november 2014

Hög tid att agera

1. Europaparlamentet inser vilka utomordentligt omfattande och allvarliga hot klimatförändringarna fört med sig och uttrycker djup oro över att man på internationell nivå fortsätter vara så slapp med att bemöta den utmaning de innebär. Parlamentet är ytterligt oroat över att världen är på helt fel kurs när det gäller att begränsa den globala uppvärmningen till mindre än 2 °C, och uppmanar regeringarna att utan dröjsmål vidta konkreta åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och uppnå ett globalt avtal i Paris 2015 i syfte att förverkliga detta mål.
2. Europaparlamentet noterar att den globala koldioxidbudgeten efter 2011, enligt slutsatserna i IPPC:s femte utvärderingsrapport, är 1 010 Gton koldioxid om det ska finnas en rimlig chans att hålla den globala temperaturökningen under 2 °C. Parlamentet understryker att alla länder måste bidra och att åtgärder som syftar till förhalning kommer att öka kostnaderna och minska antalet alternativ.
3. Europaparlamentet noterar med oro de senaste vetenskapliga rönen från Tyndall Centre for Climate Change Research, som visar att koldioxidutsläppen håller på att nå rekordhöga 40 miljarder ton (per år) 2014 och att de sammanlagda framtida koldioxidutsläppen inte får överskrida 1 200 miljarder ton om det rimligen ska finnas 66 procents chans att hålla den globala temperaturhöjningen under 2 °C.
4. Europaparlamentet framhåller att 2015 års avtal måste uppfylla målet att minska de globala utsläppen till en nivå som är förenlig med koldioxidbudgeten enligt tvågradersmålet och att avtalet bör sikta på en utfasning av de globala koldioxidutsläppen fram till 2050.
5. Europaparlamentet erinrar om att UNFCCC-processen kommer att överväga huruvida det långsiktiga målet för temperaturhöjningar ska skärpas och sättas till 1,5 °C.
6. Europaparlamentet framhåller den nya rapporten om klimat och ekonomi "Better Growth, Better Climate" och dess slutsatser att länder i alla inkomstnivåer har möjlighet att bygga upp en varaktig ekonomisk tillväxt och samtidigt minska de enorma riskerna med klimatförändringarna.
7. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen tar på sig en proaktiv roll i arbetet med den globala klimatkrisen, bland annat i fråga om ytterligare klimatfinansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att tydliggöra att klimatfrågan är en av dess främsta strategiska prioriteringar och att organisera sig på ett sätt som återspeglar detta på alla nivåer och i alla sektorer i inre och yttre politiska strategier och åtgärder, bland annat genom att investera i hållbart jordbruk – i linje med rekommendationerna från FN:s särskilde rapportör för rätten till mat – och i hållbara transporter.
8. Europaparlamentet poängterar att den globala klimatpolitiken bygger på 1992 års FN-konferens om miljö och utveckling (UNCED) och att den är en integrerad del av de globala insatserna för att främja hållbar utveckling över hela världen. Parlamentet betonar att klimatpolitiken måste ses i denna vidare kontext och kopplas till uppföljningen av Riokonferensen, millenniemålen och agendan för perioden efter 2015.

Durbanplattformens framåtskridande

9. Europaparlamentet erinrar om FN-generalsekreterarens sammanfattning från FN:s klimattoppmöte där han framhöll att många ledare, från alla regioner och ekonomiska utvecklingsnivåer, förordade dels att växthusgaserna ska kulminera före 2020 och därefter minska markant, dels klimatneutralitet under andra hälften av århundradet.
10. Europaparlamentet förväntar sig att EU och dess medlemsstater ska spela framträdande konstruktiva roller vid COP 20 i Lima för att skapa de nödvändiga villkoren för ett framgångsrikt globalt, bindande klimatavtal i Paris 2015. Parlamentet understryker att världens regeringar har ett gemensamt ansvar, bland annat mot kommande generationer, för att vidta adekvata klimatåtgärder.

Onsdagen den 26 november 2014

11. Europaparlamentet erinrar om att alla parter i Warszawa enades om UNFCCC:s beslut 1/CP.19, som uppmanar alla parter att inleda eller intensifiera inhemska förberedelser inför de nationellt fastställda bidrag de ämnar ge och att offentliggöra bidragen i god tid före COP 21 (under första kvartalet av 2015, av de parter som är beredda därtill) på ett sätt som gör att de avsedda bidragen är tydliga, insynsvänliga och begripliga och kan kvantifieras. Parlamentet uppmanar parterna att se till att deras nationellt fastställda bidrag överensstämmer med koldioxidbudgeten enligt tvågradersmålet och att de globala utsläppen kulminerar så snart som möjligt.

12. Europaparlamentet uppmanar Limakonferensen att komma överens om krav på förhandsinformation så att de nationellt fastställda bidragen är insynsvänliga, kvantifierbara och jämförbara – och differentierade enligt typen av bidrag. Parlamentet uppmanar också Limakonferensen att komma överens om en utvärderingsfas före Paris COP för att granska huruvida de framlagda nationellt fastställda bidragen är kollektivt tillräckliga mot bakgrund av "under 2 °C-målet" och individuellt rättvisa.

13. Europaparlamentet understryker att de länder som redan har förbundit sig till ett utsläppsminskingsmål för hela ekonomin bör fortsätta att göra mer vittgående utsläppsminskningar och att andra, särskilt de största utsläpparna och de med störst ansvar och kapacitet, också bör införa utsläppsminskingsmål för hela ekonomin där utsläppstak fastställs och växthusgasintensiteten minskas.

14. Europaparlamentet manar till en allmän nystart för EU:s klimatpolitik och till en snabb överenskommelse om ambitiösa bindande mål fram till 2030 för utsläppsminskning, energieffektivitet och användning av förnybara energikällor, med undantag för socialt och miljömässigt skadliga biobränslen. Detta skulle ge en impuls åt de internationella klimatdiskussionerna och är i linje med EU:s åtagande att fram till 2050 minska sina utsläpp av växthusgaser till en nivå som ligger 80–90 % under 1990 års nivåer.

15. Europaparlamentet upprepar att en ambitiös ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 gör att EU kommer att kunna behålla sin tätposition och skulle kunna uppmuntra internationella partner att höja sina ambitioner på motsvarande sätt.

16. Europaparlamentet framhåller att det har uppmanat kommissionen och medlemsstaterna att fastställa ett bindande EU-mål för 2030 om att minska de inhemska växthusgasutsläppen med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer, ett bindande EU-mål för 2030 om att förbättra energieffektiviteten med 40 %, i överensstämmelse med forskningen om potentialen för kostnadseffektiva energibesparingar, och ett bindande EU-mål för 2030 om att minst 30 % av den sammanlagda slutliga energiförbrukningen ska komma från förnybara energikällor. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att beakta dessa mål i sina pågående diskussioner.

Komponenter i avtalet från 2015

17. Europaparlamentet betonar att avtalet 2015 måste vara ambitiöst från början när det antas i Paris, så att världen håller sig till målet om att den globala temperaturhöjningen inte får överskrida 2 °C. Parlamentet uppmanar EU att tillsammans med sina internationella partner verka för detta ändamål.

18. Europaparlamentet menar att Limakonferensen bör fastställa de huvudsakliga komponenterna i 2015 års avtal och bygga på de framsteg som gjorts under 2014 inom ramen för Durbanplattformen, och upprepar att alla begränsnings- och anpassningsrelaterade åtgärder, klimatfinansiering samt genomförandemetoder kommer att bli viktiga komponenter av 2015 års avtal.

19. Europaparlamentet uppmanar EU att involvera alla parter i arbetet med att skapa ett ambitiöst och rättvist avtal för 2015, som både är i linje med de senaste vetenskapsrönen och kan återspegla nya vetenskapsfakta och förändrade omständigheter, så att det kan fylla sitt syfte och vara hållbart i många år efter 2020. Parlamentet betonar därför att det behövs en mekanism som möjliggör regelbunden översyn av begränsningsåtagandet, så att parterna kan justera sina åtaganden och anpassa dem efter målet om att den globala temperaturökningen inte ska få bli större än 2 °C, utan att avtalet måste omförhandlas.

Onsdagen den 26 november 2014

20. Europaparlamentet understryker behovet av ett effektivare system för efterlevnad som är tillämpligt för alla parter i 2015 års avtal. Parlamentet betonar att 2015 års avtal måste främja insyn och ansvarsskyldighet genom en gemensam regelbaserad ordning som inbegriper redovisningsregler samt övervakning, rapportering och verifiering. Reglerna bör differentieras på basis av det slags åtagande som parterna beslutar sig för, och erfarenheterna från konventionen och dess Kyotoprotokoll bör utnyttjas.

21. Europaparlamentet anser att alla bör göra sin del av insatserna, utgående från principer om en väl avvägd fördelning där man inriktar sig framför allt på utsläppen av växthusgaser, både i nuläget och tidigare ackumulerade, samt på insatskapaciteterna, som bedömts till exempel med hjälp av siffror för BNP per capita samt index för mänsklig utveckling och fattigdomsindex och uppgifter som ger en bild av hur svårt det är att minska eller begränsa utsläppen. Parlamentet noterar vikten av klimatfinansiering för att övergripande framsteg ska göras i riktning mot ett nytt klimatavtal.

Ambitionsnivåerna före 2020 och Kyotoprotokollet

22. Europaparlamentet framhåller särskilt det akuta behovet av framsteg med att överbrygga den så kallade gigatonklyfta som råder mellan de vetenskapliga resultaten och parternas nuvarande åtaganden för perioden fram till 2020. De parter som ännu inte gjort något åtagande bör göra detta. Parlamentet betonar den viktiga roll som andra politiska åtgärder spelar, däribland energieffektivitet, betydande energibesparingar, förnybar energi, resurseffektivitet och utfasning av fluorklorväten, utfasning av subventioner för fossila bränslen och en mer generaliserad prissättning av koldioxid för att bidra till överbryggandet av gigatonklyftan.

23. Europaparlamentet uppmanar alla parter, internationella organisationer, lokala aktörer och icke-statliga organisationer att skyndsamt utarbeta, utöka och genomföra nationella strategier och initiativ för internationellt samarbete för att överbrygga gigatonklyftan, och särskilt utgå från de initiativ som utarbetades vid FN:s generalsekreterares klimattoppmöte (såsom klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar) och de politiska dialogerna som förs på teknisk och politisk nivå i samband med partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), där möjligheter till stor påverkan på klimat, utveckling och tillväxt kartläggs.

24. Europaparlamentet noterar att ett betydande överskott av enheter för uppfyllande av Kyotoprotokollet (tilldelade utsläppsenheter, certifierade utsläppsminskningar, utsläppsminskningseenheter) ska överföras till EU:s och medlemsstaternas konton under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att, i enlighet med beslut 1/CMP.8 om att parterna senast 2014 ska se över sina minskningsåtaganden för den andra åtagandeperioden, dra tillbaka ett antal enheter för att anpassa dem till beräknade faktiska utsläpp och till en kostnadseffektiv nationell utsläppsplan för att nå EU:s klimatmål för 2050.

25. Europaparlamentet ser fram emot att EU och flera av dess medlemsstater, samt andra parter, kommer att genomgå en multilateral bedömning av framstegen gällande minskningsmålen för 2020 under Limakonferensen, som en del av förfarandet för internationell utvärdering och granskning (IAR). Parlamentet anser att sådan insyn behövs för att främja förståelsen för ömsesidiga insatser och för att skapa förtroende mellan alla parter.

26. Europaparlamentet noterar att EU är på god väg att åstadkomma utsläppsminskningar som vida överskrider det nuvarande 20-procentmålet, och upprepar att EU har erbjudit sig att utöka sitt utsläppsminskningmål till 30 procent senast 2020 om andra stora utsläppsländer binder upp sig till jämförbara minskningsmål.

27. Europaparlamentet förtydligar att Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod visserligen kommer att ha begränsad räckvidd men att den ändå bör ses som ett mycket viktigt mellansteg, och uppmanar därför parterna, inbegripet EU:s medlemsstater, att skyndsamt ratificera den andra åtagandeperioden.

28. Europaparlamentet betonar att återanvändning och återvinning kan bidra till minskade växthusgasutsläpp eftersom användningen av råvaror ger upphov till stora utsläpp av växthusgaser. Parlamentet upprepar vikten av att övergå till en cirkulär ekonomi med ökad återvinning.

Onsdagen den 26 november 2014

29. Europaparlamentet konstaterar att EU måste fylla sin viktiga funktion på området för utsläppsminskningar med hjälp av strategier för att hejda utvecklingen av okonventionella fossila bränslen med mycket stora växthusgasutsläpp, såsom tjärsand.

30. Europaparlamentet noterar att många länder redan är föredömen och visar att strategier för koldioxidsnål utveckling och ekonomisk tillväxt går hand i hand. Ett kraftfullt internationellt avtal kommer att uppmuntra till ytterligare ambitiösa insatser på nationellt plan.

Klimatfinansiering

31. Europaparlamentet påminner om EU:s och medlemsstaternas åtagande att trappa upp mobiliseringen av klimatfinansiering i syfte att bidra med sina delar till Köpenhamnsöverenskommelsens mål att ge kapital till den gröna klimatfonden och gemensamt mobilisera 100 miljarder USD per år till 2020 från ett brett spektrum av källor, offentliga och privata, bilaterala och multilaterala, inklusive alternativa finansieringskällor, och uppmanar andra givarländer att göra vad de kan för att främja ytterligare mobilisering av klimatfinansiering.

32. Europaparlamentet önskar att EU ska enas om en färdplan för att öka den planerade, nya och tillkommande finansieringen, i linje med befintliga åtaganden, för att kunna få fram sin skäligen andel av de 100 miljarderna US-dollar varje år fram till 2020, och att inrätta en mekanism för att underlätta ansvarsskyldighet och övervakning. Parlamentet välkomnar nyligen gjorda åtaganden om att bidra till finansieringen av den gröna klimatfonden och uppmanar med kraft andra länder att bidra med sin skäligen andel, då utvecklade länder ger 15 miljarder dollar i bidrag till den gröna klimatfonden under de kommande tre åren.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att betala in sina ekonomiska bidrag i god tid före konferenserna och att samordna sina uttalanden avseende klimatfinansieringen bättre med EU, för att underlätta kommunikationen med tredje parter när det gäller EU:s totala bidrag och för att inverka så positivt som möjligt på förhandlingarna. De finansiella åtaganden som gjordes vid Ban Ki-Moons toppmöte var ett bra tecken som hade positiv inverkan på EU:s anseende inför förhandlingarna i Lima.

34. Europaparlamentet påminner om att nya finansieringskällor kan komma att behövas för att målet med 100 miljarder euro per år ska kunna uppnås fram till 2020 och därefter, och uppmanar länderna att diskutera alternativ i Lima.

35. Europaparlamentet upprepar att inkomster från marknadsbaserade styrmedel för att minska de globala utsläppen från luftfart och sjöfart ska avsättas till den internationella klimatfinansieringen för åren efter 2020 och till den gröna klimatfonden. EU bör föreslå tillräcklig och förutsebar internationell klimatfinansiering för 2015 års avtal.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda en del av intäkterna från koldioxidmarknaderna för klimatfinansiering och utvecklingsbistånd i utvecklingsländerna. Parlamentet påpekar dock att detta system stöter på problem eftersom intäkterna har minskat i takt med det sjunkande globala koldioxidpriset. Åtgärder måste vidtas för att göra EU:s utsläppshandelssystem till ett mycket mer effektivt instrument och anpassa det till beräknade faktiska utsläpp och till en kostnadseffektiv nationell utsläppsplan för att nå EU:s klimatmål för 2050, vilket då kan leda till att betydande resurser frigörs som borde kunna bidra till att finansiera utvecklingsländernas åtaganden och anpassningsåtgärder.

37. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att tydligt definiera privatfinansieringsens roll i samband med försöken att öka kapitalet (samtidigt som parlamentet är medvetet om att detta inte kan ersätta behovet av offentlig finansiering, särskilt vad gäller anpassningsåtgärder), att betona behovet av insynsvänlig information och ansvarstagande avseende sådan finansiering och att se till att relevanta sociala och miljömässiga skydd tillämpas.

Onsdagen den 26 november 2014

Anpassning, förlust och skador

38. Europaparlamentet uppmanar större utvecklade länder att utnyttja sin befintliga avancerade infrastruktur för att främja, stärka och utveckla hållbar tillväxt och att åta sig att stödja utvecklingsländer att bygga upp egen kapacitet för att framtida ekonomisk tillväxt i alla delar av världen ska uppnås utan ytterligare kostnader för miljön.

39. Europaparlamentet betonar att anpassningsåtgärder är ett oundvikligt behov och måste spela en central roll i det nya avtalet. Att agera nu för att minska växthusgasutsläpp kommer att bli mindre kostsamt för de globala och nationella ekonomierna, och skulle göra anpassningsåtgärder mindre kostsamma. Parlamentet uppmanar alla länder att vidta lämpliga åtgärder för att planera, anpassa sig till och reagera på effekterna av klimatförändringarna för att skydda sina befolkningar, samhällen, ekonomier och sin miljö och för att åstadkomma hållbar klimatsäker utveckling. Att reagera på klimatrelaterade risker innebär att man måste fatta beslut i en föränderlig värld, och vara ständigt osäker när det gäller hur allvarliga konsekvenserna av klimatförändringarna är och när de kommer att visa sig, och inse att anpassningseffektiviteten är begränsad.

40. Europaparlamentet erinrar om att utvecklingsländerna, i synnerhet de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling har bidragit minst till att halten av växthusgaser i atmosfären ökat, men de är mest utsatta för klimatförändringarnas negativa effekter och har den minsta anpassningskapaciteten. Parlamentet uppmanar alla länder som är i position att göra det att stödja de mest sårbara länderna i deras ansträngningar att anpassa sig till och reagera på effekterna av klimatförändringarna i syfte att uppnå klimatsäker hållbar utveckling och att försöka nå överenskommelser om klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad.

41. Europaparlamentet bekräftar det fokus som vid de två senaste COP-konferenserna lagts på behovet att ta itu med förlust och skador med anknytning till klimatförändringarnas effekter i utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna som är särskilt sårbara för de negativa effekterna av klimatförändringarna. De beslut som fattades i Warszawa måste genomföras fullt ut och behandlas ytterligare i Lima.

42. Europaparlamentet betonar behovet av att kunna förutsäga klimatfinansieringen för utvecklingsländerna för att hjälpa dem i deras ansträngningar att anpassa sig till och begränsa klimatförändringarna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att länder som bidrar till den gröna klimatfonden kommer att behöva klargöra vilka finansieringskällor som ska användas och hur de ska få in pengarna eftersom denna information skulle säkra förutsebarheten i utvecklingsländernas intäkter.

43. Europaparlamentet inser svårigheterna med att särskilja klimat- och utvecklingsåtgärder och deras många synergier på nationsnivå, men vidhåller att det fortfarande går att göra trovärdiga och insynsvänliga bedömningar av hur kravet på komplementaritet uppfyllts.

44. Trots att man lägger allt mer pengar på begränsnings- och anpassningsåtgärder motverkas detta av det faktum att de flesta regeringar, även regeringar i utvecklingsländerna, fortfarande aktivt subventionerar produktion och konsumtion av fossila bränslen, vilket Europaparlamentet beklagar.

45. Europaparlamentet betonar att klimatåtgärder måste bygga på tillvägagångssätt som är jämställda, inkluderande och rättighetsbaserade och att klimateffekterna måste angripas, inte minst för att stödja fattiga och marginaliserade folk och grupper.

Marksektorn

46. Europaparlamentet understryker att enligt IPCC:s resultat är markanvändning (jordbruk, skog och annan markanvändning) bland de mest utsatta och sårbara segmenten i våra ekonomier, men har samtidigt betydande kostnadseffektiv potential för begränsning och ökad motståndskraft. Parlamentet noterar vikten av att alla parter inför en markkomponent i sina nationella bidrag, med lämpliga gemensamma värden för att övervaka, rapportera och verifiera mätbara framsteg mot flera sammanlänkade mål (dvs. begränsning, produktivitet och motståndskraft). Parlamentet framhåller att avtalet bör fastställa en utförlig ram för redovisning av utsläpp och upptag från mark.

Onsdagen den 26 november 2014

47. Europaparlamentet betonar att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning för sårbara befolkningsgrupper inför klimatförändringarna.

Internationell luft- och sjöfart

48. Europaparlamentet upprepar vikten av sjöfart och luftfart när det handlar om minskade växthusgasutsläpp, samt behovet av snabba framsteg och hög ambitionsnivå för att nå tillfredsställande resultat inom rimlig tid både för Internationella sjöfartsorganisationen och Internationella civila luftfartsorganisationen, i linje med klimatutmaningarnas omfattning och angelägenhetsgrad.

Klimatdiplomati

49. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att EU, som är en betydande aktör, intar en gemensam förhandlingsposition vid konferensen och försöker nå ett internationellt avtal och förblir enigt i detta avseende. Medlemsstaterna uppmanas att effektivt samordna sina positioner med EU:s. Parlamentet understryker att EU måste sätta tryck på de parter som inte befinner sig på en bana förenlig med tvågradersmålet. Parlamentet uppmanar EU-delegationen att betona de åtaganden som gjordes av andra stater i och med undertecknandet av Kyotoprotokollet.

50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina diplomatiska kontakter med partnerländerna för att främja EU:s förhandlingspositioner, i samordning med utrikestjänsten och kommissionen, inbegripet genom nätverket för grön diplomati.

51. Europaparlamentet gläds över FN:s generalsekreterares klimattoppmöte i New York den 23 september 2014 där klimatförändringarna diskuterades för första gången sedan Köpenhamn, med deltagande av mer än 130 stats- och regeringschefer samt flera civilsamhällesorganisationer och aktörer från näringslivet. Parlamentet välkomnar särskilt ledarnas tillkännagivanden om konkreta åtgärder för att minska utsläpp, investera i ren energi och tillväxt med låga koldioxidutsläpp, stödja prissättning på koldioxid och bidra till klimatfinansiering. Parlamentet betonar att uppföljningen av ledarnas åtaganden i New York kommer att vara avgörande för att hålla farten uppe inför konferenserna i Lima och Paris.

52. Europaparlamentet anser att EU:s trovärdighet i samband med klimatförhandlingarna är avhängigt av hur ambitiösa insatserna är på hemmaplan.

53. Europaparlamentet betonar att den övergripande agendan för tiden efter 2015 bör stärka det internationella samfundets åtagande i fråga om hållbar utveckling och också stödja internationella åtaganden och mål, inbegripet i fråga om klimatförändringar.

54. Europaparlamentet framhåller att COP 21 erbjuder ett unikt tillfälle att åtgärda klimatförändringarna och knyta an till FN:s arbete med utvecklingsagendan för tiden efter 2015, och med förberedelserna för konferensen i mars 2015 om Hyogo-ramarna för katastrofriskreducering. Parlamentet uppmanar till en mer aktiv EU-diplomati i klimatfrågorna, för att koppla samman dessa processer och uppnå målen för en hållbar utveckling på ett konsekvent och ambitiöst sätt.

Industri och konkurrenskraft

55. Europaparlamentet känner oro över att de globala koldioxidutsläppen enligt Internationella energiorganets (IEA) uppgifter ökade under 2013, trots att utsläppen i Europa och i Förenta staterna minskade. Parlamentet föreslår därför att man ska överväga ett differentierat ansvar så att varje land bidrar till de globala insatserna på det industri- och energipolitiska området. Parlamentet kräver att teknik såsom rymdsatelliter utnyttjas på ett bättre sätt för att samla in korrekta uppgifter avseende utsläpp och temperatur och efterlyser även ett öppet samarbete och informationsutbyten mellan länder.

56. Europaparlamentet understryker att EU bör öka marknadspenetrationen ytterligare för sin miljövänliga teknik, bl.a. inom IKT, förnybar energi och innovativ, effektiv lågutsläppsteknik för fossila bränslen, och i synnerhet inom energieffektiv teknik. Parlamentet betonar att en stabil internationell rättslig ram skulle uppmuntra investeringar i koldioxidreduktion, energieffektivitet och förnybar energi och erbjuda möjligheter för ledande EU-företag inom dessa sektorer. Innovativa hållbara investeringar kan skapa tillväxt och arbetstillfällen.

Onsdagen den 26 november 2014

57. Europaparlamentet anser att ett ambitiöst och rättsligt bindande internationellt avtal är ett sätt att hantera koldioxidläckagen och konkurrenskraften inom de berörda sektorerna, och då framför allt inom energiintensiva sektorer.

Forskning och innovation

58. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av hållbar banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga EU:s partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar och samtidigt stärka konkurrenskraften och öka antalet arbetstillfällen.

59. Europaparlamentet efterlyser ett internationellt åtagande för att öka investeringarna i forskning och utveckling inom hållbar banbrytande teknik i relevanta sektorer. Parlamentet anser att EU måste föregå med gott exempel genom att rikta forskningsanslagen mot demonstration av innovativ klimatvänlig och energieffektiv teknik, och att EU på detta område också bör ha ett nära samarbete med internationella partner, såsom Brik-länderna och Förenta staterna.

Energipolitiken

60. Europaparlamentet välkomnar de nya signalerna från Förenta staternas och Kinas regeringar när det gäller klimatåtgärder samt deras beredvillighet att spela en mer framträdande roll i de globala insatserna mot klimatförändringarna. Parlamentet beklagar att vissa utvecklade länder fortsätter att öka sina utsläpp per invånare.

61. Europaparlamentet konstaterar att priset på olika energikällor i hög grad är utslagsgivande för marknadsaktörernas, däribland industrins och konsumenternas, beteende och noterar att den internationella politiska ramen inte möjliggör en fullständig internalisering av externa kostnader och således leder till att ohållbara förbrukningsmönster inte bryts. Parlamentet upprepar att en världsomfattande koldioxidmarknad med ett tillräckligt högt partipris vore en god grund för uppnåendet både av omfattande utsläppsminskningar och av likvärdiga verksamhetsvillkor för industrin. Parlamentet uppmanar EU och dess partner att inom en omedelbar framtid fastställa det effektivaste sättet att främja kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsrätter och andra handelssystem som syftar till att skapa en global koldioxidmarknad och därigenom garantera större mångfald bland minskningsalternativen, förbättrad marknadsstorlek och marknadslikviditet liksom transparens och i slutändan en effektivare fördelning av resurser till energisektorn och industrin.

62. Europaparlamentet efterlyser en närmare samordning mellan rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten för att EU ska kunna föra fram samma budskap i internationella organisationer såsom IEA, Irena (Internationella byrån för förnybar energi), IPEEC (Internationella partnerskapet för samarbete om energieffektivitet) och Internationella atomenergiorganet (IAEA), och därmed spela en mer aktiv och inflytelserik roll, särskilt när det gäller att förorda strategier för hållbar energi och energisäkerhet.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snarast vidta konkreta åtgärder för att successivt fasa ut alla miljöfarliga subventioner senast 2020, inklusive subventioner till fossila bränslen, under ledning av kommissionen, med en handlingsinriktad strategi och övervakning via den europeiska planeringsterminen. Parlamentet önskar dessutom att målet från G20-toppmötet i Pittsburgh om att fasa ut subventioner för fossilt bränsle ska genomföras genom internationell samordning, vilka enligt IEA uppgick till 544 miljarder US-dollar i hela världen under 2012, eftersom det avsevärt skulle minska koldioxidutsläppen och också bidra till att minska de offentliga underskotten i många länder. Planerna från G20-mötet i Sankt Petersburg om att inrätta ett system för inbördes granskning mellan länder avseende utfasningen av subventionerna för fossila bränslen välkomnas, men det är beklagligt att inga framsteg har gjorts i form av konkreta åtgärder för att genomföra målet. Parlamentet efterlyser en översyn av mekanismen för ren utveckling (CDM) med särskild betoning på att man måste hindra att CDM-projekt får negativa konsekvenser för mänskliga rättigheter.

Onsdagen den 26 november 2014

64. Europaparlamentet anser det beklagligt att man varken internationellt eller inom EU utnyttjar energibesparingspotentialen i tillräckligt stor utsträckning, och understryker att energibesparingar leder till ökad sysselsättning, ekonomiska besparingar, energitrygghet, ökad konkurrenskraft och större utsläppsminskningar, och att den också är viktig för att frikoppla utsläpp från ekonomisk tillväxt. Parlamentet uppmanar EU att arbeta för skärpt fokus och större insatser när det gäller energibesparingar i internationella förhandlingar, oavsett om dessa rör tekniköverföring, utvecklingsplaner för utvecklingsländer eller ekonomiskt stöd, och poängterar att EU och dess medlemsstater måste sätta upp ambitiösa energieffektivitetsmål, och uppfylla dem, om de ska vara trovärdiga. Parlamentet understryker vikten av att minska energislöseriet inom byggnads- och transportsektorn samt när det gäller bostadshusens elektriska installationer och hushållsapparater, för att maximera energisparande och energieffektivitet.

65. Europaparlamentet understryker att transportmedel med låg energiförbrukning samt vätedrivna transportmedel måste införas.

Fluorkolväten och Montrealprotokollet

66. Europaparlamentet uppmanar parterna att försöka betrakta röstnings- och beslutsförfarandena i det framgångsrika Montrealprotokollet, dess annorlunda angreppssätt i ansvarsfrågan, dess kontroll- och sanktionsinstrument samt finansiering, som ett exempel som även skulle kunna komma till användning i samband med partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC). Parlamentet uppmanar EU att öka ansträngningarna för att reglera en global utfasning av fluorkolväten enligt Montrealprotokollet.

67. Europaparlamentet erinrar om att EU har antagit ambitiös lagstiftning för att fasa ut fluorkolväten med 79 procent fram till 2030 eftersom klimatvänliga alternativ finns tillgängliga i stor utsträckning och deras potential bör utnyttjas fullt ut. Parlamentet noterar att utfasningen av fluorkolväten är en och lätt och snabb begränsningsåtgärd i och utanför EU och uppmanar EU att aktivt främja globala åtgärder i fråga om fluorkolväten.

68. Europaparlamentet välkomnar det diskussionsunderlag från EU som lämnats till Montrealprotokollets parter om möjliggörande av en global utfasning av fluorkolväten, och uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram ett formellt ändringsförslag som ska behandlas vid det 27:e mötet för Montrealprotokollets parter 2015.

Europaparlamentets delegation

69. Europaparlamentet anser att EU:s delegation har en väsentlig roll att spela i klimatförändringsförhandlingarna och finner det därför oacceptabelt att parlamentets ledamöter inte kunnat närvara vid EU:s samordningsmöten vid de tidigare partskonferenserna. Parlamentet förväntar sig att åtminstone ordföranden för parlamentets delegation får närvara vid EU:s samordningsmöten i Lima.

o

o o

70. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter till konventionen som inte är medlemmar i EU.